

כניסת השבת – 18.44
יציאת השבת – 19.53
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.34
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.44 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 16.30 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 17.30
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
ברוכים הבאים בעש ה'

שנה תשיעית - גיליון 353
פרשת תזריע - מצורע
תשפ"ג

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
ספתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' בעצת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

ציאי ספירת הצומר

מובא בגמרא (יבמות סב, ב'): 'שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת ועד אנטיפרס וכולם מתו בפרק אחד (מפסח ועד (פרוס) עצרת) מפני שלא נהגו כבוד זה בזה...'

ויש לשאול: מדוע הם מתו דווקא בפרק הזמן הזה? והרי מן הסתם הם לא נהגו כבוד (בדרגה שלהם כמובן) עוד קודם כן?

הסבר נפלא שמעתי מהרה"ג יעקב ישראל לוגאסי שליט"א: הקדמה: מדוע הספירה נקראת ספירת העומר? והלא אנו צריכים לספור ביחס לחג השבועות שאליו אנו מצפים ומייחלים להגיע? וכמו כן היינו צריכים לרדת בספירה כמי שממתין ומצפה לקבל מתנה דהיינו ביום הראשון היום ארבעים ותשע יום למתן תורה... היום ארבעים ושמונה למתן תורה וכו'...?

והתשובה היא: בפסח עם ישראל יצאו מעבדות לחירות אבל עדיין לא קיבלו את התורה. ועבדים שמשחררים ללא תורה הם כמו בהמות וחיות טרף. לכן נצטוונו להקריב בפסח את קרבן העומר שבא מן השעורים שהם מאכל בהמה.

לפי זה 'ספירת העומר' נועדה להזכיר לנו שכדי לקבל תורה אנו צריכים להתקדש ולצאת מדרגת בהמה לדרגת אדם. ולכן אנו בכל יום סופרים כמה זכינו להתרחק מהעומר דהיינו מהבהמיות שבנו.

לכן מידת הדין פגעה בתלמידי רבי עקיבא בימים אילו, כיוון שכאשר לא נוהגים כבוד בזולת זה אומר שאני עדיין לא השתחררתי כראוי ממידת הבהמיות שבי, כי הבהמה היא אנוכית ורואה את עצמה ולא את זולתה. מתוק מדבש!

ובציין חיות טרף מילתא דפסחיתא (מהרה"ג סג"ר פ"א)
כאשר אחד נסע למסע ביצר האמלונס, תוק כדו הטויל
הוא נתפס צ"י שט קניפליס, הט קשרו אותו והתכוננו
לצללות אותו 'על האש'.

בפית ברירה הוא מתפלל ואומר 'א-לוקים אכפתי
אותה'...

פתאום הוא נמצא קוף מנמיס 'צדיין לא אכפתי
אותה... תיקח אכן לדולה ותזרוק על הראש se ראש
השט' הוא לוקח אכן, מכוון היטב וזורק בכל הכח על
ראשו se ראש השט נפס ארצה. כל הקניפליס
מתמלאים ביצט ומתכוננו לקפוץ על הכוסר
ואז הוא נמצא בת קוף מנמיס: 'עכשו באמת אכפתי
אותה'...

והצרוע אשר בו הנגע... וטמא טמא יקרא (יג', מה)
מובא במדרש: 'המצורע צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים' ומדוע שהוא לא יבקש על עצמו?

וביום השמיני ימול בשר ערלתו (יב', ג')

מדוע נותנים שם לתינוק רק לאחר הברית? מסביר בעל ה'אור משה': ע"פ הסוד נתינת השם מושכת שפע של קדושה על הרך הנולד. מצד שני העורלה מושכת טומאה, לכן לא ראוי לתת את השם שמושך קדושה אלא לאחר הסרת העורלה.

רמז לדבר 'השמיני' עולה בגימטריה כמניין 'הכן שם' (415) מתוק מדבש!

*****

נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטימא אותו (יג', ג')

מדוע עוון לשון הרע הוא כל כך חמור? בפשטות הסיבה היא כיוון ש'ואהבת לרעך כמוך' הוא כלל גדול בתורה. וכמו כן האדם נברא בצלם אלוקים והמגנה אותו מטיל דופי וגנאי בקב"ה.

מוסיף ה'קדושת לוי' זיע"א הסבר נפלא: מובא במדרש שגם הקב"ה מניח (כביכול) תפילין. ומה כתוב בתפילין של הקב"ה? 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ' ומדוע דווקא פסוק זה? כיוון שבתפילין שלנו אנו מייחדים את שמו של הקב"ה 'שמע ישראל ה' א-לוקינו ה' אחד' לכן גם הקב"ה מייחד את ישראל בתפילין שלו.

נמצא אם כן, שהמדבר לשון הרע גורם בדיבוריו פירוד ומחלוקת בין עם ישראל, ובכך הוא למעשה פוסל חס ושלום את התפילין של הקב"ה.

האם יש לך עבירה חמורה מזו...? מתוק מדבש!

*****

כולו הפך לבן טהור הוא (יג', יג')

ר' מרדכי יאיר סימנטוב הל"ו כתב (מדרכי החיים): 'כולו הפך לבן' ר"ת 'כלה' רמז לכך שהכלה לובשת לבן. 'כולו הפך לבן טהור' עולה בגימטריה 463 כמניין 'חתן' כפי שאמרו שחתן מוחלין לו על עוונותיו.

'כולו הפך לבן טהור' סופי תיבות 'כנור' רמז לנגינה בכלי שיר בשמחת חתן וכלה. מתוק מדבש!

*****

והתגלח ואת הנתק לא יגלח (יג', לג')

'והתגלח' היא גדולה (אמצע התורה באותיות) וראיתי בגיליון 'פרפראות לפ"ש' שהביאו מכאן רמז למנהג ישראל לערוך את טקס ה'חלאקה' כשעורכים תספורת ראשונה לילד בהגיעו לגיל שלוש שנים בל"ג בעומר.

הטעם לשלוש שנים מוסבר בפשטות מהפסוק 'כי האדם עץ השדה' וכשם שאת פירות העץ לא אוכלים בשלוש שנים הראשונות לאילן, כך את שיער ראשו של הילד לא גוזזים אלא לאחר ג' שנים.

רמז לדבר האות ג' הגדולה שבמילה 'והתגלח' - רומזת שכאשר יגדל הילד לגיל שלוש שנים תגלח את ראשו לראשונה. ומדוע דווקא בל"ג בעומר? כיוון שהמילה 'והתגלח' מובאת בפסוק ל"ג שבפרק... מתוק מדבש!

ובעניין זה סיפור נפלא (מעובד ע"פ 'ליקוטי שמואל'):

אברך אחד הזדמן להיות בהרצאה ומאוד התפעל מדבריו הנפלאים והנלהבים של המרצה ומצורת הדיבור הקולחת ומלאת החן שלו, כמו כן הוא הרגיש כי המרצה מוכר לו אך לא זכר מהיכן.

עם סיום ההרצאה הוא ניגש אל המרצה כדי להודות לו על ההרצאה המדהימה והנה הוא מגלה להפתעתו כי המרצה הינו חברו הטוב שלמד עמו בעבר בישיבה.

'מאיפה למדת לדבר כך?' שאל האברך 'הרי עד כמה שאני זוכר אתה היית מאוד ביישן בישיבה ובקושי היית מוציא מילה מהפה?'

'אתה צודק ידידי היקר' אמר המרצה והוסיף 'בא ואספר לך... אכן כל חיי הייתי מאוד מבויש ומעולם לא דיברתי בפרהסיה, מה שקרה הוא שלאחר חתונתי בקשתי להירשם ללימודים בכלל מסוים הקרוב לביתי. נודע לי כי אחד התנאים היה שכל אברך אמור למסור שיעור בתורו, בהתייעצות עם רעייתי נרשמתי לכולל מתוך מחשבה שעד שיגיע התור שלי אמצא כולל חדש.

'בהגיע היום שבו הייתי אמור למסור את השיעור כמעט לא ישנתי בלילה, הכנתי את השיעור ביסודיות ובהגיע השעה ה(לא) מיוחלת נגשתי אל הבימה נרעד ונפחד והתחלתי את השיעור, מיד לאחר המשפטים הראשונים שלי קם אחד האברכים ואמר לעברי 'פה מאוד... התעודדתי מאד והמשכתי וכך לאורך כל השיעור כל המשתתפים בזה אחר זה עודדו ושבחו אותי עד שפשוט קיבלתי בטחון עצמי והתחלתי לזרום ולדבר בשטף רב ובהתלהבות רבה.'

'בהמשך נודע לי כי אשתי היקרה התקשרה מיוזמתה בערב שלפני השיעור לכל חברי הכולל ובקשה מכל אחד שבכל פעם שבעלה יאמר איזה הסבר מסוים, שיאמרו לו מילות עידוד ושבח כמו 'איזה יופי' 'נפלא' וכיו"ב...

בסיום השיעור נגשו כל האברכים ולחצו את ידי בחום וכל אחד פרגן לי על דבריי הנפלאים...'

'לשיעור הבא כבר המתנתי בקוצר רוח... ומי שהפכה אותי למה ששמעת היא רעייתי היקרה...'

אחיות יקרות! שלמה המלך אמר 'חכמות נשים בנתה ביתה...' כל אחת מכן יכולה להפוך את בעלה ואת ילדיה ליהלום יקר וזוהר אם רק תדעו לעודד ולפרגן להם על כל דבר קטן חיובי שיש בהם, כמו שרחל הפכה את בעלה עקיבא שהיה רועה צאן פשוט ל'רבי עקיבא' התנא הקדוש שהעמיד רבבות תלמידים ואת כל עולם התורה.

ומצד שני חלילה 'איוולת בידה תהרסנה' אישה יכולה 'לקבור' חלילה את בעלה וילדיה בחייהם, אם היא לא מעודדת אותם כראוי ויתרה מזאת דואגת לגנות אותם ולהטיל בהם דופי על כל מחדל או שגגה שהם עושים.

אחיות יקרות! נצלו את המתנה שקיבלתן מהבורא, עודדו את הבעל ואת הילדים, שבחו אותם על כל 'דבע' דבר תורה שהם אומרים כי כל הזכויות יעמדו לזכותכן...

שבת שלום וחודש טוב ומבורך!

הסבר נפלא הובא בגיליון 'פניני בית לוי': הקדמה: הצרעת באה בין היתר על עוון לשון הרע. והנה, ראשון מדברי לשון הרע בעולם היה הנחש, כשדיבר לשון הרע על הקב"ה באומרו 'כי יודע א-לקים כי ביום אכלכם ממנו והייתם כא-לקים יודעי טוב ורע'. ומה היה עונשו? 'על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך'. וכי איזה עונש זה? הרי מזונו (העפר) מצוי לו בשפע? אלא אמרו בעלי המוסר: אמר הקב"ה לנחש- קח לך אוכל בשפע ואל תפנה אלי בבקשת מזון, אני לא רוצה איתך שום קשר! וזהו העונש הגדול ביותר- נתק מהא-לקים...

והנה המצורע, שגם הוא דיבר לשון הרע, מסולק מחוץ לג' המחנות, ולכן אמרו חז"ל שהוא צועק לרבים כדי שיבקשו עליו רחמים כי גם אליו (כמו לנחש) א-לקים לא מוכן לשמוע... **מתוך נפש!**

*****

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהורתו (יד, ב')

מדוע נאמר 'תורת המצורע' ולא טהרת המצורע? מסביר נפלא רבנו החיד"א זיע"א: **הקדמה:** המדבר לשון הרע על חברו 'זוכה' מיד בכל העבירות של זה שדיבר עליו וכל תורתו עוברת לחברו, בכך הסביר החיד"א את האמרה: 'טוב שברופאים לגהינם' זה שמדבר לשון הרע על חברו הוא הטוב שברופאים, כי איפה ראיתם רופא שיכול בדיבור קל 'לנקות' יהודי מכל תחלואי נפשו? ולאן הולך ה'טוב שברופאים' הזה? לגהינם...

אבל כשהמדבר לשון הרע עושה תשובה, ומבקש מחילה מזה שהוא דיבר עליו, סר עוונו וממילא כל תורתו חוזרת אליו. לכן אומר הפסוק 'זאת תהיה תורת המצורע' מתי?

'ביום טהורתו'... **מתוך נפש!**

*****

זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו (יד, לב')

המדבר לשון הרע נפגעת פרנסתו רמז לדבר 'פרנסה' = 'פה רסן'. וכמו כן 'לפום צערא אגרא' הפה גורם לאדם 'צערא' או 'אגרא' (שכר). וחשבנו לומר בס"ד: התורה רומזת שהמצורע גורם לכך שלא תשיג ידו' דהיינו שלא תהיה לו פרנסה... **מתוך נפש!**

רציון וסיפור - מי זו חכמת הנשים?

כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו (יג, מו')

רש"י: בדד ישב - מה נשתנה משאר טמאים לישב בדד? הואיל והוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש לרעהו אף הוא יבדל.

מובא בספר החינוך (מצוה קע"א) 'משורשי המצווה שייקח דמיון בנפשו בהרחקתו מבני אדם כי בסביבת החטא ירחק האדם מכל טוב למען ישוב מדרכו הרעה וזהו אומרם ז"ל (ערכין טז, ב) הוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין אדם לחברו ולפיכך מחוץ למחנה מושבו.'

מכאן עלינו ללמוד שאם זה עונשו של מי שגרם בדיבורו הנפסדים להרחיק בין בני אדם, כמה עצום שכרו של מי שבדבריו החיוביים גרם לחיבור בין בני אדם ושלוש בית בין איש לאשתו ובין אדם לחברו.

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורת גיטה בת מנטה ז"ל
מורי חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
יחזקאל מיצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מול ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
מימון ספיר בן מול טוב ז"ל

להעלחת: דקל מלכה - להעלחה / אורי ישראל - רפוי"ש
סיון בת ימנה - רפוי"ש / אהרון בן מסעודה - רפוי"ש
דוריאן הוריה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה